

Kragh: Naar Ordføreren her i meget højtstemte Vendinger paastaar, at Venstre har intet tilovers, naar gamle sulter og fryser, ja, saa er det en Paastand, som jeg aldeles ikke gider beskæftige mig med, thi Venstres Stilling til den sociale Lovgivning gennem den sidste Menneskealder og længere viser tilstrækkelig tydeligt, hvilken Ret en Socialdemokrat har til at udtale sig paa den Maade. Men det er formentlig Udtryk for, at man tror at have Raad til fortsat at praktisere den Overbudspolitik, som har været en saa fremtrædende Agitationsfaktor i det socialdemokratiske Arbejde her i Landet. Det kunde dog gerne være, at Vælgerne nu ved det kommende Valg vilde belære det ærede Parti om, at en saadan Politik er det ikke længere muligt at være Talsmand for i dette Land, uden at det hævner sig.

Den højtærede Socialminister omtalte Stillingen til tidligere Dagsordener her i Tinget og fortalte Tinget, at han vilde have været ganske anderledes fintmærkende, hvis han havde været stillet overfor en Dagsorden som den fra svunden Tid, som han hentydede til. Jeg ved ikke, hvor fint mærkende den højtærede Minister i saa Henseende vilde have været i 1922, men jeg ved, hvorledes sligt virkede paa ham i 1924, thi han kan dog formodentlig ikke have glemt en Dagsorden i Forbindelse med et personligt Forhold, som den Gang var til Behandling her i Tinget, og som sandelig hverken gennem sin Motivering eller gennem sin Ordlyd udtrykte nogen Tillid til den højtærede Socialminister. Men jeg minder den højtærede Minister om, at den Dagsorden fra 1922, som han henviste til, var en Dagsorden, som, før den fremkom her i Tinget, var accepteret af den Regering, som den var stillet til. (Afbrydelse). Det kan gerne være, at de Herrer mener, at det var Udtryk for Nøjsomhed, men hvis de Herrers smukke Karakter og Opfattelse af, hvad man kan forlange af sine Medmennesker, vilde udfolde sig i disse Dage, hvor det er Regeringens Sag at træffe Beslutning, paa en saadan Maade, at man ikke krævede af det Folketing, man har kasseret, fortsat politisk Forhandling, saa tror jeg, at de højtærede Ministre med større Ret kunde tale om deres fintmærkende politiske Opfattelse og det nøjsomme Sind, som demed Foragt mener at finde hos andre. Jeg har sagligt begrundet vor Stilling til Sagen, jeg har vist, hvorfor vi af politiske Grunde ikke mener fortsat at kunne forhandle med denne Regering, og jeg synes, at dermed kunde man betragte vor Stilling til denne

Sag som afgjort. I hvert Fald, mine Udtalelser lader dog vist intet tilbage at ønske i Retning af Tydelighed.

Holstein: Jeg beklager i høj Grad, at det er mig saa overordentlig vanskeligt at finde den demagogiske Kammertone i denne Sal. Det skyldes utvivlsomt en mangelfuld Opdragelse. Men naar man ser Nutidens demokratiske Folkerepræsentanter anbragt i italienske Simili-Rokokostole med Louis Quatorze Musinger som Vægdekoration, saa er det ikke saa underligt, at Stilløsheden og den parlamentariske Smagskonfusion kan bringe et Medlem med en antikveret Opdragelse i Forvirring. Jeg havde altid troet, at ved tredje Behandling af Lovforslag var det tilladt at komme ind paa en Generaldebat. (*Formanden:* Om Lovforslaget!) Om Lovforslaget. Jeg vil bestemt hævde, at det er generelle Synspunkter vedrørende dette Lovforslag, som jeg hidtil har fremsat. Nu ser jeg, at dette ikke er tilladt, og jeg bøjer mig selvfølgelig for Forretningsordenen, men jeg tilstaar, at den er mig lige saa ufattelig, som den var i sin Tid, da det var et æret Medlem af Venstrepartiet, der ledede Tingets Forhandlinger. Det maa dog vistnok være tilladt under et Forslag af denne Art i det mindste at strejfe generelle Synspunkter, og hvad jeg vilde have fremhævet, var udelukkende dette, at det er en fast Regel i Parlamentarismens Moderland, England, at fra det Øjeblik en Regering har besluttet at opløse Underhuset — og der skal vægtige Grunde dertil — jeg tror, den eneste Gang, der er sket et virkelig grelt Brud paa denne Coutume, var, da Hr. Mac Donald for et Par Aar siden opløste Underhuset paa Campbell-Affæren og paa den russiske Sovjet-Traktat — og til Opløsningen gennemfører en Regering kun de til Opretholdelsen af Statshusholdningen strengt nødvendige Love, men ikke Love af principiel og vidtrækkende politisk Beskaffenhed.

Socialministeren (Borghjerg): Maa det være mig tilladt at sige, at jeg i Grunden er enig med det ærede Medlem Hr. Holstein i, at der har været nogle Mangler ved hans Opdragelse, og det er beklageligt, for tænk, hvad der kunde være kommet ud af det ærede Medlem, ogsaa som Parlamentariker, hvis han navde faaet en lidt mindre lensgrevelig Opdragelse end den, han har faaet. Det er virkelig Synd. Nu maa vi nøjes med Personen. . . . (Afbrydelse.). Det var kun et Svar til det ærede Medlem, det var ikke mig, der drog det ærede Medlems Opdragelse ind